

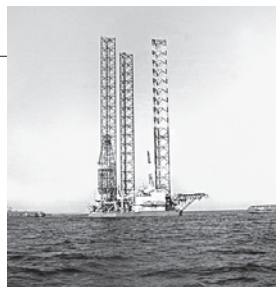
3

Упродовж двох тижнів найбільше декларацій з лікарями підписали в Києві, а серед областей лідирує Донецьчина

8

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стабілізації діяльності Державного акціонерного товариства «Чорноморнафтогаз» у зв'язку з тимчасовою окупацією території України»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 14 КВІТНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№72 (6188)

ЦИТАТА ДНЯ

РОУЗ ГЕТЕМЮЛЛЕР:

«Україна вже провакцинована дезінформацією з Росії. І НАТО має багато чого навчитися в Україні в питанні протидії гібридним ризикам».

Заступник Генсека НАТО про набутий нами гіркий досвід протистояння всім видам загроз від РФ

ВІЩЕ-ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР
ПАВЛО РОЗЕНКО:

Наше покоління стане свідками ренесансу українського кіно та інших мистецьких сфер

Уквітні в Україні розпочався другий етап запровадження реформи первинної медицини. Майже в день його старту ми зустрілися з профільним віце-прем'єр-міністром Павлом РОЗЕНКОМ, тож насамперед наша розмова торкнулася перспектив та очікувань від проведення медреформи, а також широкого кола інших питань, якими він опікується.

— Пане Павле, чи можете ви сказати — скільки відсотків медичних закладів України вже технічно готові до підписання декларації про вибір лікаря?

— На сьогодні вже понад 1100 установ підключені до системи електронного обліку, яка дозволяє реєструвати декларації. Це абсолютна більшість закладів, але в нас є ще трохи часу. З 2 квітня лише стартував цей процес, він не має часових обмежень, тобто не треба одразу бігти стрімголов і хвилюватися, що не встигнете.

Марно було б чекати, що 3 квітня вже будуть нові заклади первинної медицини. За 26 років незалежності медична галузь була фактично розгромлена, і лише протягом останніх років ми намагаємося навести там лад. Медична реформа лише розпочалась, і лише через кілька років українці відчують результат. Головне, що кошти, які спрямовують на систему охорони здоров'я (а це досить велика державна підтримка), будуть використовуватися на людину, гроші будуть йти за пацієнтом, і таким чином держава (а не громадянин) сплачуватиме за ту медичну послугу, яку отримав пацієнт.

ЦИФРА ДНЯ

150 000

нелегальних мігрантів не потрапили до Європи завдяки діям українських прикордонників упродовж періоду незалежності

Деіндустріалізація

Фото з сайту ncs.n

ДОХАЗЯЙНУВАЛИСЯ. За рік так званої націоналізації підприємств на окупованій території Донецьчини колись потужна промисловість краю тепер ледве зводить кінці з кінцями

Куди ж спрямовують мільярди...

ПЕРЕВІРКИ НА ДОРОГАХ. У середині травня уряд планує заслухати звіт Укравтодору щодо перевірки якості дорожніх робіт — у межах перевірки вже виконаних обсягів. Контроль здійснюють на всіх ділянках. А за роботи, які не відповідають вимогам, держава не платитиме виконавцям, заповнив учора Прем'єр-міністр Володимир Гройсман.

Ось як лаконічно він описав на своїй сторінці у Фейсбукі перебіг робочої поїздки на Черкащину: «В Україні відновлено се-

зон дорожніх робіт. Погода дозволяє почати масштабне будівництво та ремонт доріг. Паралельно контролюємо якість уже зроблених шляхів. На Черкащині перевіряємо одну з найзавантаженіших ділянок траси М-05 Київ—Одеса і знайомимося з роботою одного з асфальтобетонних заводів регіону. Минулого року на підприємстві виготовлено понад 54 тисячі тонн асфальту. Справжню якість продукції також перевіriamo: саме це покриття буде використано при відновленні трас Київ —

Одеса та Стрий — Тернопіль — Кіровоград — Знам'янка».

Трасу Київ — Одеса, за словами Прем'єра, приведуть до прийнятної для руху автотранспорту стану вже до 1 травня, заповняє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Цьогоріч загальний дорожній бюджет перевищує 47 мільярдів гривень, без урахування коштів від митного експерименту. З них понад 11 мільярдів спрямовують на найперспек-

тивніші проекти, зокрема траси М-03 Київ — Харків — Довжанський, М-12 Львів — Тернопіль — Умань, М-05 Київ — Одеса, Н-31 Дніпро — Царичанка — Кобеляки — Решетилівка, Н-03 Житомир — Чернівці.

Субвенція місцевим бюджетам на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автодоріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах становить 11,5 мільярда гривень.

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 13 квітня 2018 року

USD 2598.6350

за 100 доларів США

EUR 3202.2979

за 100 євро

RUB 4.1869

за 10 рублів

AU 347135.00

AG 4275.18

за 10 трійських унцій

PT 240851.72

PD 246296.16

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Визначено п'ять пріоритетів децентралізації

РОЗВИТОК. Прогнозні розрахунки свідчать, що місцеві бюджети за результатами 2018 року мають зрости до 230 мільярдів гривень

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Упродовж першого кварталу до загального фонду місцевих бюджетів надійшло 51,6 мільярда гривень. Приріст надходжень до відповідного періоду минулого року становив 10 мільярдів гривень. По 13 областях забезпечено темп приросту надходжень вищий за середній по Україні. Найвищих темпів досягнуто в Полтавській, Сумській, Волинській областях.

Найбільший приріст забезпечено з податку на доходи фізичних осіб та єдиного податку. Так, податок на доходи фізосіб дав приріст на 28,4%, або 6,5 мільярда гривень. У 16 регіонах із 25 темп росту вищий

за середній по Україні; за єдиним податком зафіксовано приріст 29,4%, або 1,6 мільярда гривень. У 12 регіонах темп росту вищий за середній по Україні.

«Це не просто кошти, які завдяки фінансовій децентралізації отримують місцеві бюджети. Це можливість реалізовувати на місцях проекти, спрямовані на підвищення якості послуг в освіті, медицині, адміністративних послугах тощо. На цей рік ми визначили п'ять пріоритетних проектів: створення сучасних ЦНАПів, нового освітнього простору, центрів безпеки громадян, сучасних амбулаторій, дитячих сімейних будинків. Завдання головам ОДА й органам місцевого самоврядування — готу-

вати проекти і впроваджувати їх», — окреслив мету віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадій Зубко під час сесійної наради з областями щодо впровадження реформ з децентралізації та реалізації пріоритетних проектів у 2018 році.

Завдання децентралізації полягає не в зміні фасаду чи вивіски на кшталт «побілити-пофарбувати». Навпаки, це зміна якості надання послуг в освіті, медицині, адміністративних послугах, повідомляє служба віце-прем'єр-міністра. Порівняно з 2014 роком, нині державна підтримка на розвиток територіальних громад та розбудову їх інфра-

структури зросла у 39 разів. І це питання підтримки інфраструктури, фінансування якої відбувається через ДФРР — освіта, охорона здоров'я, дорожня інфраструктура. Це також субвенції на соціально-економічний розвиток ОТГ, розвиток медицини у сільській місцевості, кошти на спортивну інфраструктуру і підтримку секторальної політики.

«Для держави, яка нині має російську військову агресію на сході, підтримувати всі виплати на інфраструктуру регіонів у розмірі 51% від загального фонду державного бюджету дуже непросто, — наголосив Геннадій Зубко. — Наголошую, кошти, які передають на місця, має бути ефективно

спрямовано на пріоритети, визначені в стратегіях розвитку держави, регіонів і потреб громад — розбудову соціальної, дорожньої інфраструктури, систем життєзабезпечення тощо».

Реформа з децентралізації нарешті ввійшла в таку стадію, що головний критерій — уже не кількість об'єднаних громад, а якісні показники. Тобто скільки людей об'єдналося, яку територію охоплюють об'єднані громади в області. Адже більша територія дає змогу реалізувати більше інфраструктурних проектів. І від цього залежить перспектива громади щодо залучення інвестицій, її конкурентоспроможності.

Лідерами за покриттям громадами є Житомирщи-

на (більш як половина області), Волинь, Дніпропетровщина, Тернопільщина, Чернігівщина, Буковина. Водночас, у 130 районах із 490 досі не створено жодної ОТГ. Задніх пасуть Київська, Кіровоградська й Одеська області. В останній найбільше районів, де досі не створено жодної такої громади.

Очілюючим облдержадміністрацій, керівникам регіональних офісів реформ Геннадій Зубко доручив до кінця травня розробити зміни до перспективних планів формування територій громад областей. І передбачити охоплення ними всієї території області й внести їх для розгляду відповідними обласними радами.

Співпраця уряду та громадськості — запорука успіху

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ. Вже протягом двох років від початку роботи нинішнього уряду громадськість і Кабінет Міністрів працюють спільною командою. Про це заявив Міністр Кабінету Міністрів Олександр Саенко під час відкриття публічного заходу «Партнерство «Відкритий уряд»: визначення пріоритетів України на 2018 — 2020 роки».

За словами Олександра Саєнка, інститути громадянського суспільства роблять значний внесок у розвиток держави. Тому уряд під керівництвом Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана заклав у свою діяльність принцип системного залучення громадськості до ухвалення рішень. Спільно вдалося досягти таких вагомих результатів, як створення електронної системи публічних закупівель ProZorro, відкриття 80% державних реєстрів, запровадження електронних петицій, створення умов для моніторингу використання публічних коштів, відкриття інформації про кінцевих бенефіціарів, розвиток відкритих даних, завдяки чому Україна піднялась у світовому рейтингу відкритості державних даних Global Open Data Index на 30 позиції.

Зараз відбувається системне залучення громадськості до підготовки урядових рішень, стратегічних планів на рівні Секретаріату Кабінету Міністрів. Реалізація ініціативи «Партнерство «Відкритий уряд», на переконання Олександра Саєнка, має сприяти трьом цілям: формуванню довіри між урядом та громадськістю, подоланню корупції та забезпеченню реагування на потреби громадян, зокрема через інституційну реформу державного управління та впровадження адміністративних процедур.

Наразі необхідно визначити такі заходи, які зробили б зміни у напрямі відкритості та прозорості незворотними. Як зазначив Олександр Саєнко, саме завдяки активній участі громадськості Україна готує амбітні плани з реалізації ініціативи, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів.

Своєю чергою, співголова Координаційної ради з питань реалізації ініціативи в Україні від громадськості Олеся Архипська наголосила, що саме платформа «Відкритого уряду» дала змогу злати бюрократичні стандарти підготовки урядових документів і встановити новий формат партнерства уряду та громадськості. Це відображається і в способі обговорень пропозицій до плану дій в межах ініціативи, і у визначенні партнерів органів влади від громадянського суспільства.

Як підкреслила Олеся Архипська, активна участь у «Партнерстві «Відкритий уряд» посприяла Україні чи не вперше увійти до першої десятки світових рейтингів і посісти четверту сходинку в групі «Країни Східної Європи й Центральної Азії» індексу відкритого уряду та 43 позицію серед усіх 102 країн, що оцінювалися. У напрямі відкриття інформації про бенефіціарних власників Україна загалом є світовим «драйвером» реформ, ставши першою країною, яка приєдналась до Глобального реєстру бенефіціарних власників.

Енергосистеми працюватимуть в унісон

МЕТА. Сусідство й давні економічні зв'язки сприятимуть досягненню щорічної мільярдної планки товарообігу між Україною та Молдовою

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Україна й Молдова лібералізували авіаційне та автомобільне сполучення, а також домовилися синхронізувати роботу енергосистем двох країн з європейською енергосистемою ENTSO-E. Відповідних домовленостей досягнуто під час зустрічі прем'єр-міністрів двох сусідніх держав Володимира Гройсмана й Павла Філіпа.

Прем'єри погодилися, що енергетична та економічна складова співпраці має суттєвий потенціал для зростання. Так, обсяг взаємної торгівлі вже зараз досяг 884 мільйонів доларів. А в осяжному майбутньому може й перевищити мільярдну позначку.

«Багато питань потребують нашого спільного рішення, і наші двосторонні контакти сприяють взаємному прогресу. Ми просуваємося у розв'язанні проблем і впевнено дивимось у майбутнє», — вважає Володимир Гройсман.

«Думаю, що ваша пропозиція досягти товарообігу в один мільярд доларів щороку цілком реальна. У нас є потенціал досягти й більших показників. Ми з Україною сусіди», — висловив зустрічне сподівання Павел Філіп. Тому є всі підстави для оптимізму.

Під час перемовин сторони обговорили широкий спектр дорожньої карти співпраці й домовилися про участь України у саміті

Володимир Гройсман і Павел Філіп не приховують задоволення від переговорів

ГУАМ, який відбудеться в Кишиневі у червні цього року, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів.

У присутності Володимира Гройсмана й Павла Філіпа підписано Угоду про повітряне сполучення, Протокол про внесення змін до Угоди про міжнародне автомобільне сполучення від 20 березня 1993 р. і Меморандум про синхронізацію робіт енергосистем України та Молдови з енергосистемою Європи ENTSO-E.

Докладніше про енергетичну складову повідомляє прес-служба Міністерства енергетики. Меморандум про співпрацю між профільними міністерствами двох країн та про спільні дії, спрямовані на забезпечення євроінтеграційних процесів з досягнення можливості синхронної роботи енергосистем Украї-

ни та Республіки Молдова з ENTSO-E, підписали у Києві міністр енергетики та вугільної промисловості Ігор Насалик і Державний секретар Міністерства економіки та інфраструктури Республіки Молдова Віталіє Юрку.

Документ чітко фіксує підтримку обома країнами загального принципу про спільну інтеграцію енергосистем держав у європейське об'єднання енергосистем ENTSO-E та підтверджує спільну зацікавленість у реалізації зусиль, спрямованих на забезпечення можливості синхронної роботи об'єднаної енергосистеми України та Республіки Молдова (як єдиний блок регулювання) з енергосистемою континентальної Європи.

Сторони також домовилися про узгоджене просування своїх інтересів у питанні забезпечення мож-

ливості спільної синхронної роботи своїх енергосистем з ENTSO-E у взаємовідносинах із міжнародними партнерами та міжнародними фінансовими інституціями. Меморандум передбачає створення спільного колегіального органу — Координаційної ради, до складу якої, окрім представників міністерств, обов'язково увійдуть фахівці компаній — системних операторів обох держав — ДП НЕК «Укренерго» — NPC Ukrenergо та ДП «Молделектрика».

Координаційна рада матиме щорічні плани роботи та узгоджуватиме черговість і терміни реалізації інфраструктурних проектів обох держав з точки зору забезпечення стійких режимів роботи кожної енергосистеми і контрольного блоку енергосистем держав у цілому та дотримання принципу забезпечення синхронного об'єднання.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Громадяни почали обирати особистих лікарів

НОВОВВЕДЕННЯ. Найбільше декларацій з медиками підписали в Києві, а серед областей лідирує Донецщина

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Про перші результати за-
провадження реформи
в медичній галузі на брифін-
гу в Києві розповіла в.о. міні-
стра охорони здоров'я Уля-
на Супрун. За словами чи-
новниці, за два тижні кам-
панії «Лікар для кожної
сім'ї» понад 350 тисяч гро-
мадян підписали декларації
з лікарями. Вона повідоми-
ла, що понад 1000 закладів
медичної допомоги, більш як
15,5 тисячі лікарів первин-
ної ланки, а з них понад 10
тисяч сімейних лікарів, 2,5
тисячі терапевтів, 2,5 тис-
ячі педіатрів уже зареєстро-
вано в електронній системі
охорони здоров'я.

Найбільше декларацій
підписали у Києві — 76,5
тисячі, у Харкові — 26,5,
в Мукачевому — 23 тис-
ячі, в Кривому Розі — 13 ти-
сяч та 11,5 тисячі — у Ві-
нниці. Уляна Супрун повідо-
мила, що на першому місці
за кількістю підписаних де-
кларацій Донецька область
— 53 тисячі, в Харківській
і Вінницькій областях — по
43 тисячі. Вона також нага-
дала українцям, що жодних
обмежень у даті, до якої тре-
ба визначитися із сімейним
лікарем, не існує і підписати
декларацію можна в будь-
який час. Обрати медичний
заклад, який уже має змогу
укладати декларації в елек-
тронному вигляді, можна на
мапі медичних закладів на
сайті eHealth або звернув-
шись у той заклад, на якому
є позначка «Тут можна
обрати свого лікаря».

Серед нововведень у пер-
винній ланці надання ме-
дичної допомоги — зміни
у правилах виклику ліка-
ря додому. Відтепер паці-
єнт та лікар узгоджувати-

Фото з сайту doberpole.com.ua

МОЗ попереджає: жодних обмежень у даті, до якої треба визначитися із сімейним лікарем, не існує, і підписати декларацію можна в будь-який час

муть необхідність візиту ме-
дика додому під час особис-
того спілкування. «Що від-
буватиметься: пацієнт теле-
фонує у свою амбулаторію
або до свого лікаря, лікар
спілкується з ним телефо-
ном, і вони вирішують, має
лікар приїхати до пацієнта
чи пацієнт до лікаря», — по-
яснила схему дії нових пра-
вил Уляна Супрун, наголо-
сивши, що розмови про ска-
сування виїздів лікарів до
пацієнтів — неправда. За її
словами, у разі якщо пацієнт
не підписав декларації з лі-
карем, він усе одно має пра-
во на допомогу, зокрема при
невідкладних станах. Також
безкоштовною для всіх, по-
відомляє УНІАН, залиша-
ється екстрена медична до-
помога.

Заступник міністра охо-
рони здоров'я Павло Ков-
тонюк, який також узяв
участь у брифінгу, уточнив,
що перехідний період, під

час якого потрібно визна-
читися з лікарем, тривати-
ме протягом 2018—2019 ро-
ків, і законодавством перед-
бачено, що пацієнт, навіть не
підписавши декларацію, мо-
же звертатися на первин-
ну ланку по консультації та
допомогу. «Але ми заклика-
ємо не зловживати цим ча-
сом і визначитися з лікарем,
бо мати свого лікаря набага-
то краще, ніж ходити на ра-
зові консультації», — наго-
лосив заступник міністра.

Нові правила стосун-
ків між пацієнтом і сімей-
ним лікарем, можливо, ви-
кликають багато в кого не-
сприйняття. Проте на За-
ході така система діє вже
давно. Пригадую, як у Нью-
Йорку педіатр моєї дочки
розповідав мені, що ходив
на виклики до своїх паці-
єнтів лише на початку своєї
кар'єри, коли йому потріб-
но було заробити репутацію
для своєї практики і повер-

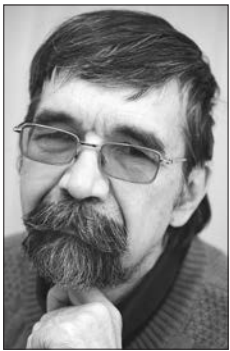
нути чималеньку студент-
ську позику за навчання в
університеті.

Виклик сімейного ліка-
ря додому, наприклад, у
Франції — явище також
рідкісне, бо небагато ліка-
рів пропонують своїм па-
цієнтам таку послугу, вар-
тість якої, до слова, чимала.
А оскільки знайти кабінет
сімейного лікаря чи тера-
певта поблизу свого будин-
ку нескладно, то майже всі
французи, навіть якщо по-
чуваються зле, самі йдуть
на прийом до лікаря. Якщо
температура висока й лю-
дині справді зле, тоді рід-
ні чи близькі везуть хворо-
го у відділення швидкої до-
помоги до найближчої лі-
карні. Там пацієнта так са-
мо оглядає терапевт і, як-
що не бачить потреби в гос-
піталізації, призначає йому
домашнє лікування. Витра-
ти на лікування як у лікар-
нях, так і в приватних кабін-
етах лікарів у Франції по-
криває картка медичного
страхування. Середня річна
вартість найоптимальнішо-
го пакета цілком прийнят-
на для пересічного фран-
цуза. Крім того, у країні іс-
нують різні соціальні ме-
дичні страхові поліси для
студентів, літніх людей та
малозабезпечених родин.

Критики почнуть диску-
тувати і наводити як контр-
аргумент рівень французь-
кої медицини, системи за-
кладів охорони здоров'я та
соціального захисту в цій
країні порівняно з Украї-
ною. Це все, безперечно, так.
Проте я їм відповім, що тре-
ба з чогось починати рефор-
му радянської системи так
званої безкоштовної меди-
цини. І нові правила у пер-
винній ланці медичної допо-
моги — перший крок у пра-
вильному напрямі.

ПРОШУ СЛОВА!

Чемодан,
вокзал...
держслужба?

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Зазвичай це відоме гасло звучить дещо інакше: «Чемодан, вокзал, Росія!», і адресують його тим, хто мешкає в Україні, але принципово ігнорує і зневажає її мову. Проте, виявляється, певні особи, відповідальні за добір кадрів в урядові установи, вважають саме таких людей достойними обіймати посади на державній службі. Інакше як пояснити той прикрий випадок, що стався днями з нашим читачем в окремому підрозділі поважної організації?

Фермер із Львівщини зацікавився інформацією зі статті «По-
ляки хочуть українських горіхів, араби — яєць» (див. «УК»
№ 48 за 13 березня). Ось араби йому й були потрібні. Найпер-
ше цей фермер зв'язався з редакцією, і ми надали йому наяв-
ну інформацію про консультативно-дорадчий орган при держав-
ній установі, який шукає іноземних партнерів для наших сільгосп-
виробників. Але нашому здивуванню не було меж, коли цей фер-
мер знову звернувся до нас, обурений до краю!

Виявляється, він зателефонував до того офісу, і якась молода
дівчина йому одразу заявила: «Говорите по-руськи, я українсько-
го не розумію». Коли ж фермер по-простому, по-селянськи пояс-
нив, як він ставиться до цієї пропозиції, його співбесідниця пере-
дала слухавку комусь іншому зі словами: «Поговори, там хохол
какой-то говорить — я нічого не розумію». Тож не дивно, що піс-
ля такого «теплого» прийому хлібороб був розгніваний не на жарт
і навіть згадавав родичів із Львівщини, що колись мужньо боро-
нили Україну під червоно-чорними прапорами... І хто візьметься
його засуджувати?

Ми в редакції не знали, що й подумати — чи не в ДНР він, бу-
ва, зателефонував помилково? Хоч код міжміського зв'язку ки-
ївський, та за поведінкою і стилем спілкування — дуже схоже...
Адже російськомовні громадяни України якщо самі й не спілку-
ються українською, то принаймні її розуміють, за винятком хіба
що затіяти шовіністів, прихильників «руського міра», що уві сні ба-
чать Кремль і Путіна...

Ось приклад від зворотного: фахівець аграрної галузі, добре ві-
домий вітчизняній фермерській спільноті, недавно виїхав (аби не
сказати — втік) саме звідти, куди дехто в Україні так прагне по-
трапити, а українське громадянство набув лише із місяця тому.
Так-от, коли до нього звертаються українською — розуміє, хоча
за даних обставин цілком міг би послатися на незнання. Звідси
висновок: українську мову в Україні не розуміє лише той, хто не
хоче її розуміти. Тож де кадрова служба начебто поважної органі-
зації віднайшла такий унікальний екземпляр, який державної
мови ніколи не чув, і через які такі виняткові особисті здібності й та-
ланти взяла його на роботу? Невже там не знають, що сільгосп-
виробники, для роботи з якими цей офіс і створено, — переважно
українськомовні? Мабуть, знають, бо у цієї організації є інтернет-
сайт саме українською мовою!

То в чому річ? Вважаємо, що керівництву урядової установи,
при якій створено згаданий офіс, варто було б поцікавитися, чи,
бува, їхні підлеглі не збираються проголосити «Київську Новоро-
сію»? І наостанок: ця і подібні до неї унікуми, хоча й досі не зро-
зуміли, в якій країні живуть, проте отримують зарплату в украї-
нських гривнях, і вони їм кишеню не печуть. Причому отримують
платню із бюджету — тобто за рахунок наш із вами і того самого
фермера також. Адже інших грошей, крім тих, що ми сплачуємо
державі у вигляді податків та інших надходжень, у бюджеті просто
немає! То, виходить, ми годуюмо персонажа, котрий не знає і не
бажає знати мову країни, в якій живе, і він так само зневажатиме
українців і надалі? Може, хтось має інше пояснення, проте нам на
думку воно чомусь не спадає.

Як конкурувати
з Прагою та Берліном

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЛАСКАВО ПРОСИМО! Торік гостями столиці України стали
4 мільйони туристів. Із них 1,65 мільйона осіб становили інозем-
ці. Всі інші були нашими співгромадянами. «Це поліпшення ту-
ристичного продукту майже на 28%. Тобто щорічно, починаючи
з 2014 року, ми зростаємо. Ми фактично дійшли до рівня 2013
року, коли був максимальний потік туристів після Євро-2012», —
окреслив на прес-конференції ситуацію начальник управління ту-
ризму та промоції Київської міської державної адміністрації Ан-
тон Тараненко.

Нині в КМДА працюють над розробленням таких механізмів,
щоб у недалекому майбутньому скласти гідну конкуренцію, ска-
жімо, Празі чи Берліну. Тобто тим містам, у яких європейський ту-
рист був уже багато разів, а Київ для них може стати ніби ков-
том свіжого повітря.

Столична влада акцентує на так званому подієвому туризмі,
повідомляє УНІАН. Задля його розвитку від цього року кожними
вихідними відбуватимуться фестивалі, ярмарки, інші заходи, які
приваблюватимуть потоки туристів.

У прифронтовій зоні
активізується
Пенсійний фонд

НА ЧАСІ. Ця реформа на Луганщині набирає нових обертів

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

На підконтрольний те-
риторії області ли-
ше на сьогодні відкрито
27 віддалених робочих
місць. На лінії розмежу-
вання агентські пункти
Пенсійного фонду вже
працюють у містах Щас-
тя та Гірське, селищі
Тошківка.

«Особливу увагу в цій
роботі приділяють тери-
торіям, розташованим по-
близу лінії розмежуван-
ня. І особливо великий по-
пит має такий пункт у міс-

ті Щастя. Нашими послуга-
ми в ньому вже скорис-
талось близько трьох ти-
сяч осіб, і потік звернень
не зменшується, адже в
цьому місті живе велика
кількість тимчасово пере-
міщених осіб», — підкрес-
лює начальник голов-
ного управління Пенсійного
фонду в Луганській обла-
сті Ольга Шарунова.

Роботу в межах агент-
ських пунктів або центрів
віддаленого обслуговуван-
ня на Луганщині активно
розпочали з другого квар-
талу минулого року. Пер-
ший такий пункт, згадує

фахівець, відкрито в Лоз-
но-Олександрівці Білоку-
ракинського району. Це
дуже віддалене село — за
40 кілометрів від районно-
го центру.

«Там проживає близько
двох тисяч людей. Біль-
шість із них — пенсіоне-
ри. Цей агентський пункт
має попит, тому що люди-
ні не треба їхати далеко
і, м'яко кажучи, не дуже
хорошими дорогами. Все
можна дізнатися про роз-
мір своєї пенсії, про те, як
вона нараховується (там
же є й люди передпенсій-
ного віку), які документи

потрібно підготувати, чи
вистачає страхового ста-
жу. Тобто на всі питання,
що виникають у пенсіоне-
рів, можна на місці отримати
кваліфіковані відпо-
віді фахівця Пенсійного
фонду. Одне слово, це на-
самперед наближення по-
слуги до людини. Тільки у
Лозно-Олександрівці вже
надано понад 90 пенсій-
них послуг», — підкрес-
лює Ольга Шарунова.

Робота триває, остан-
німи днями зростає кіль-
кість таких агентських
пунктів фонду в Северодо-
нецьку.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Деіндустріалізація

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Хорватія про співробітництво у сфері запобігання катастрофам та ліквідації їх наслідків

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Хорватія про співробітництво у сфері запобігання катастрофам та ліквідації їх наслідків, учинену 21 листопада 2016 року в м. Києві, що набирає чинності з дати отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, ратифікувати.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
28 лютого 2018 року
№ 2308-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про співробітництво в разі виникнення катастроф

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про співробітництво в разі виникнення катастроф, учинену 30 червня 2016 року в м. Софії, що набирає чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення, яким сторони інформують одна одну про виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Угодою чинності, ратифікувати.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
14 березня 2018 року
№ 2336-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 14 березня 2018 р. № 163-р
Київ

Про підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Держави Кувейт про співробітництво у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту

Схвалити проект Меморандуму про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Держави Кувейт про співробітництво у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту.

Уповноважити Першого віце-прем'єр-міністра України — Міністра економічного розвитку і торгівлі Кубіва Степана Івановича підписати зазначений Меморандум.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 березня 2018 р. № 173-р
Київ

Про подання на ратифікацію Верховною Радою України Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA)

Подати на ратифікацію Верховною Радою України Угоду між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA), учинену 7 лютого 2017 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 квітня 2018 р. № 212-р
Київ

Про підписання Протоколу між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і на капітал та Протоколу до неї, вчинених у м. Києві 30 жовтня 2000 року

Схвалити проект Протоколу між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Швейцарською Федеральною Радою про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і на капітал та Протоколу до неї, вчинених у м. Києві 30 жовтня 2000 року.

Уповноважити Міністра фінансів Данилюка Олександра Олександровича підписати зазначений Протокол.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЦВК ІНФОРМУЄ

ПЕРЕЛІК громадських організацій, яким Центральною виборчою комісією надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час проміжних виборів депутатів сільських, селищних рад 20 травня 2018 року, повторних виборів депутатів сільських, селищних рад та сільських, селищних голів 20 травня 2018 року, перших та позачергових виборів старост сіл, селищ 20 травня 2018 року

Назва громадської організації	Дата та номер постанови Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл мати офіційних спостерігачів	Вид місцевих виборів, під час яких надано дозвіл мати офіційних спостерігачів
Всеукраїнська громадська організація «Передові правові ініціативи»	04.04.2018 № 60	Проміжні вибори депутатів сільських, селищних рад 20 травня 2018 року; повторні вибори депутатів сільських, селищних голів 20 травня 2018 року; перші та позачергові вибори старост сіл, селищ 20 травня 2018 року

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Минув рік відтоді, як підприємства Донбасу по той бік лінії розмежування були, так би мовити, «націоналізовані» окупаційною адміністрацією. Перехід заводів і шахт, що стабільно працювали, під так зване «зовнішнє управління» нові «господарі» назвали своїм великим досягненням. А лідер «ДНР» О. Захарченко вже звично побачив тут черговий початок кінця України. Він радісно назвав цю ситуацію... блокадою України з боку «республік» і запевнив, що наша держава відтепер протримається всього 60 днів і припинить існування.

Річницю абсурдних заяв у Донецьку, звичайно, не відзначали. Тим більше, що якраз у березні минулого року почався занепад «віджатих» українських підприємств і подальший різкий спад всієї економіки «республіки». Дійшло до того, що вже он навіть російські куратори донецьких колаборантів кинулися виправляти ситуацію. Бо під час перемовин у Мінську назвали повернення колишньої ситуації в економіці до провальної «націоналізації» серед головних завдань на 2018 рік.

«Кремль скраю, нічого не знаю...»

«Торішній оптимізм Захарченка після введення зовнішнього управління на українських підприємствах зайвий раз доводить, що до влади дорвалася дуже нерозумна персона чи взагалі недоумок! — емоційно каже фахівець одного з підприємств, яке ледве виживає на окупованій території. — Навіть дурно була б зрозуміла безперспективність такого кроку, а він, навпаки, дуже радів. Хоча все елементарно: ці підприємства стабільно працювали до того часу, поки отримували сировину з України, а туди відправляли продукцію. А коли цю просту схему та зв'язки з «великою землею» обірвали, виробництва почали зупинятися».

Втім, існує ще одна версія, яка трохи виправдовує «економічний геній» лідера окупаційної адміністрації. Подейкують, його просто вкотре використали і «кинули» кремлівські ляхів-ководи. Адже навесні 2017-го «вождь» був переповнений надіями і перспективами щодо тісної економічної співпраці з Росією та успішного виходу донецької продукції на російський ринок. «Натомість ми отримали величезну дулю! — обурюється мешканець Донецька. — Хтозна-що росіяни наобіцяли із «націоналізацією», але ситуація дуже нагадала весну 2014-го. Люди тоді також кричали «Путін-водівойска!», бо нас переконали: тільки-но проведемо референдум за відокремлення від України, Росія нас забере під своє крило... Ми знову наступили на ті самі граблі! Власними рука-

Фото з сайту radiosvoboda.org

Негативні результати економічного падіння за рік після «націоналізації» вражають

ми все знищили, розграбували чи порізали на брухт, а російські куратори тільки співчутливо головами хитають: Кремль скраю, нічого не знаю...»

Негативних емоцій у людей не бракує, бо результати економічного падіння за рік після «націоналізації» вражають. Про це напередбій свідчать не тільки люди, що втратили роботу, заробіток тощо, а й сухі статистичні дані щодо «розвитку» економіки. Взяти хоча б головну галузь — металургію. «Міністерство промисловості і торгівлі ДНР» оприлюднило такі цифри: у 2017 році металургійні підприємства «республіки» виробили 1,53 мільйона тонн чавуну, 1,1 мільйона тонн сталі, 0,87 мільйона тонн готового прокату. Тепер порівняємо ці показники того ж «міністерства» за 2016 рік (без «націоналізації»). Виробництво чавуну — 2,7 мільйона тонн, сталі — 2,1 мільйона тонн, готового прокату — 1,2 мільйона тонн. Тобто відбулося стрімке зменшення виробництва за всіма видами металопродукції відразу вдві-

ко 8 мільйонів». І це тільки у планах... А який вигляд мають ті плани на тлі торішніх 12 мільйонів? Нове спростування пропагандистських вихвалень про економічний «розвиток і процвітання».

«Гвардійці праці» стали кавалерами продуктових пакетів

«Останні роки живемо одночасно у трьох часових вимірах, — розповідає мешканка Макіївки. — Перший: нам втовкмачують по телевізору про занепад і всілякі жахи в Україні та Європі. Другий: та сама місцева пропаганда переконує, що «республіка» і ми у ній розвиваємося, міцніємо і багатіємо. І третій — це наше реальне життя, точніше, виживання в неймовірно важких умовах, порівняно з яким довоєнне життя тепер здається раєм земним!».

Всюдисуща пропаганда справді намагається створити ілюзію «розвитку» еконо-

мі. Щоправда, росіяни діють за звичною для себе схемою «іхтамнет».

Зокрема, тимчасовим адміністратором на деяких підприємствах металургійного циклу стало ЗАТ «Внешторгсервіс», що підпорядкувало заводи у Єнакієвому та Макіївці, Харцизький трубний завод, рудоуправління, коксохімічний завод. Ця структура зареєстрована у Південній Осетії, а у «ДНР» заснувала дочірнє підприємство за місцевими правилами. Тутешні підприємства значаться як філії: Донецький металургійний завод — «№1», Єнакіївський — «№2» і т.д. А сировину — залізну руду для «націоналізованих» заводів — постачали з Росії. Але не відкрито, а вже звично, гібридно — як гуманітарну допомогу для Донбасу.

Тобто обдурені мешканці окупованої території Донбасу знову переконалися: росіяни ніколи не мали і не мають наміру відкрито співпрацювати із невизнаною «ДНР», аби не потрапити під чергові санкції. Але люди тут вже довели до такого стану, що деякі з них тишенько радіють, що їх ще не звільнили із заводу, скажімо, «№2», який нині працює тільки на третину своєї потужності.

«Металурги і шахтарі — «гвардія праці», колись були гордістю краю, а в «республіці» нас перетворили на рабів! — сумно зітхає житель Єнакієвого. — Нам по «ящику» розповідають, що все добре, а ми працюємо за копійки. Коли нас рік тому брали під «зовнішнє управління», обіцяли зарплату на рівні колег в Україні — 8—10 тисяч гривень. Де вона? Маємо вдвічі меншу, і ту дають частинами. В Україні до свят чи ювілеїв ми отримували премії та ордени, а тепер я змушений радіти подачці — продуктовому пакету із харчами сумнівної якості, на які ще 3—4 роки тому я навіть не глянув би...»

До економічних і соціальних бід, яких різко збільшилося за рік «націоналізації», додалася й екологічна проблема, що не забарилася через нехтування теперішніми власниками потужних підприємств відповідних елементарних вимог. Причому проблема постала настільки гостро, що до цієї теми наша газета повернеться в окремому матеріалі.

Торішній оптимізм Захарченка після введення зовнішнього управління на українських підприємствах укотре доводить, що до влади дорвалася дуже нерозумна персона чи взагалі недоумок! — емоційно каже фахівець одного з підприємств, яке ледве виживає на окупованій території.

чі! І це при тому, що частка металургії в економіці «республіки» становить майже половину — 46 відсотків.

Може, металургія єдина галузь, що різко «пікірує»? Візьмімо наступного економічного «кита» — вуглеводобуток. За офіційною інформацією їхнього «міністерства вугілля та енергетики», у 2016 році тутешні шахти видобули трохи більше, ніж 12 мільйонів тонн вугілля. Про результати роботи гірників у 2017-му, після «націоналізації», поки що не дуже розповідають. І, мабуть, неспроста. А висновок щодо стану справ можна зробити хоча б із планів на 2018 рік: той самий О. Захарченко пообіцяв, що шахти піднімуть на-гора «близь-

міки на тілі її занепаду і створює дійсність примітивними фейками. Чого тільки вартий «прорив» у... авто-мобілебудуванні, про який з гордістю повідомили «вожді» минулого літа.

Жителів окупованої території раптом почали переконувати, що в Донецьку вдалося налагодити випуск власних автобусів «Донбас». Насправді, і це не секрет для багатьох донецчан, процес складання техніки обмежився тільки тим, що у місті прикріпили таблички із назвою «Донбас» до пригнаних сюди новеньких ПАЗиків із Росії.

До речі, підтримку «головних стратегічних економічних партнерів» такі трохи відчували і в металургії.

З ПЕРШИХ ВУСТ

Віце-прем'єр-міністр Павло Розенко:

Наше покоління стане свідками ренесансу українського кіно та інших мистецьких сфер

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

— Наскільки гостро стоїть проблема дефіциту лікарів у державних лікарнях, особливо в невеликих містах і селах, адже ця проблема є?

— Безумовно, ми чудово розуміємо, що мотивація у лікаря з точки зору оплати праці ще недостатньо висока. Але зміна системи фінансування дасть можливість кваліфікованому лікарю одразу збільшувати собі зарплату в кілька разів. Тобто ще одним із наслідків медичної реформи стане посилення престижності роботи лікаря та підвищення матеріального забезпечення медиків.

— Про нестачу кадрів у більш глобальному сенсі: замість проблеми безробіття в Україні постала проблема дефіциту кадрів саме робочих спеціальностей? Які плани держави щодо її вирішення? Можливо, буде поновлено мережу ПТУ?

— По-перше, це не лише відповідальність держави, тому що державних підприємств, які потребують робітничих кадрів, у нас не так багато. Це спільна відповідальність — держави, роботодавців, системи освіти й місцевих органів влади.

Плюс до цього має запровадити система профорієнтації людей, коли ще зі шкільної лави відповідно до здібностей дитини її будуть орієнтувати отримати не ефемерну вищу освіту, а реальну спеціальність, завдяки якій вона матиме стабільну високооплачувану роботу і високий рівень свого життя. Це дуже серйозний комплекс питань.

— Хто має займатися цією профорієнтацією?

— Це мають робити і навчальні заклади, і роботодавці. Люди, які розвивають промисловість в Україні, повинні думати про майбутнє свого бізнесу, своїх підприємств.

Багато роботодавців уже чудово розуміють, наприклад, що треба підвищувати оплату праці, щоб не втрачати працівників, треба боротися за трудовий ресурс. Адже сьогодні Україна живе в світі з відкритим ринком праці, де конкурують не лише наші підприємства, а й найближчих сусідів — Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини, Росії, Румунії.

— До питання трудової міграції. Кілька мільйонів українців працюють за кордоном, які можуть бути механізми їх повернення?

— Треба вигравати конкуренцію на ринку праці. На жаль, близько 75% людей, які виїжджають на роботу за кордон, працюють там як низькокваліфікована робоча сила. Я переконаний, що абсолютна більшість із них залишилися б, якби мали нормальну альтернативу в Україні. За соціологічними дослідженнями, лише 11% людей, які працюють за кордоном, сказали, що вони не пов'язують своє майбутнє з Україною. Решта — абсолютно готові і хочуть повернутися при створенні умов.

Через втрати трудового потенціалу проходять абсолютно всі країни, це об'єктивний процес.

Але будемо об'єктивними. Через втрати трудового потенціалу проходять абсолютно всі країни, це об'єктивний процес. Сьогодні навіть ті ж самі поляки і чехи їдуть до Німеччини, Великобританії, Франції через те, що там вищі зарплати.

Це об'єктивні процеси, але ми не збираємося сидіти склавши руки. Маємо активно працювати над підвищенням оплати пра-

Фото з архіву редакції

ці й умов праці. І підвищення мінімальної заробітної плати в минулому році до 3 тисяч 200 гривень з 1 тисячі 600 гривень є тим кроком, який показує людям, що держава розуміє проблему і робитиме все, щоб система оплати праці була більш справедливою. Сьогодні середня заробітна плата по Україні — 7 тисяч 700 гривень, а середня заробітна плата в Києві вже перейшла поріг 12 тисяч 500 гривень.

Тобто за останні роки в оплаті праці Україна зробила колосальний ривок уперед. Ми переламали негативну тенденцію. Далі зарплати будуть зростати, умови роботи будуть покращуватися, і ми будемо робити все, щоб люди не шукали себе за кордоном, а залишалися тут.

— Перейдемо до питань культури, якими ви також опікуєтесь. Питання, яке цікавить всіх — про надання 500 мільйонів гривень Міністерству культури на створення патріотичних серіалів. Дехто з представників кі-

ноіндустрії вже заговорив про 160 мільйонів з цієї суми піде на кінопроекти.

Так, близько 200 мільйонів піде на телевізійні серіали, але я не бачу нічого поганого, якщо буде і цей сегмент ринку розвиватися. Держкіно не фінансувало телесеріали, однак це теж частина культурного простору, це об'єктивна реальність, і немає нічого поганого, якщо держава буде допомагати і вкладати певний ресурс у розроблення телесеріалів.

80 мільйонів приблизно піде на анімаційну частину — це взагалі окремий жанр, який впливає на формування людини майже від народження і який ми теж не маємо права відкидати.

Окремо з цих коштів будуть фінансуватися дебютні студентські роботи, плюс ще десь 40 мільйонів піде на підтримку документального кіно. Так, це не попсовий жанр, але це частина нашого культурного простору, який держава також зобов'язана підтримувати.

процедур, за це можна бути спокійними.

— Кошти надано на 2018 рік. Вже квітень, а гроші не освоюються...

— Питання ж не в тому, щоб освоїти кошти, освоїти їх можна і за два тижні. Питання в ефективності їх освоєння та прозорості використання, тому я сподіваюся, що Міністерство культури протягом квітня завершить процес формування ради і відповідних порядків використання коштів та протягом травня—червня вже пройдуть перші конкурси.

Я думаю, що це буде скоріше червень, і вже влітку настане момент, коли кошти відповідним чином почнуть працювати на розвиток української культури.

— Чи такі самі приблизно терміни до початку роботи Українського культурного фонду?

— Там історія теж така. По-перше, існування Українського культурного фонду зафіксовано чинним законодавством, це закон України, який ухвалений Верховною Радою, і ми мусимо його реалізувати.

На сьогодні вже сформована наглядова рада, яка обрала свого керівника, і Міністерство культури його затвердило. Головою фонду стала Марина Порошенко, але її функції більше представницькі, іміджеві, такі, що дадуть можливість залучати до сфери культури більше інвестицій, адже специфіка роботи Українського культурного фонду саме у використанні не лише державних коштів, а й у позабюджетному фінансуванні.

Вже призначено виконавчого директора фонду — це Юлія Федів, яка була керівником напрямку «Креативна Європа» в Україні й досить непогано себе зарекомендувала. Зараз триває формування команди, створюються відповідні експертні групи в межах фонду по різних напрямках.

Ані наглядова рада, ані керівник, ані виконавчий директор фонду самостійно не будуть розподіляти кошти, рішення прийматимуть відповідні експертні ради.

Я переконаний, що до діяльності фонду буде прикута пильна увага і громадського сектору, і засобів масової інформації, що, безумовно, сприятиме більш публічній та відкритій роботі.

— І він теж, я так розумію, десь у травні запрацює?

— Так, ми сподіваємося, що якраз у травні—червні повинен бути ре-

альний старт роботи Українського культурного фонду і старт роботи експертних рад, які відбиратимуть проекти. Вже з червня ці проекти будуть стартувати, тому влітку ми очікуємо бум нових ідей.

— Нещодавно була створена Гільдія незалежних театрів, яка об'єднала понад сто експериментальних театрів. Я була на їхній першій прес-конференції, де вони дещо ображено говорили, що їх не помічає держава. Вони хочуть співпрацювати з Міністерством культури, у них є цікаві ідеї, наприклад «культурна децентралізація» Києва, тобто вони готові везти свої вистави у райони міста, де мало культурно-розважальних закладів, але їм потрібні майданчики, приміром будинки культури, які зараз використовуються не за призначенням.

— Насамперед ми повинні розуміти взаємодію сфери відповідальності, бо, наприклад, майданчики для цих театрів — це питання виключно органів місцевої влади, у міністерства немає своїх площ.

Сьогодні у місцевих органів нагромаджений колосальний фінансовий ресурс, який вони можуть витрачати не лише на ремонті доріг, озеленення, освітлення та соціальні проекти, але й підтримувати такі культурні проекти.

Щодо взаємодії наших органів — будь ласка! Для цього і створювався Український культурний фонд, яким передбачено можливість отримання відповідних грантів та підтримки різних мистецьких проектів. Фонд дає можливість і незалежним театрам брати участь у відповідних конкурсних відборах та претендувати на грантову підтримку своєї діяльності.

Дуже добре, що такі театральні майданчики створюються, але, безумовно, більше треба все таки комунікації з місцевою владою — з одного боку, з іншого боку — уважно стежити за тим, які можливості їм відкриває держава через свої інституції.

— Чи справді можна вважати, що в Україні вже розпочався культурний ренесанс?

— Я думаю, всі помітили, що реформи системи культури дають свої результати. Візьміть лише кінематограф: минулого року пройшло 45 прем'єр художніх і документальних фільмів українського виробництва. Три фільми українського та спільного виробництва були висунуті на премію Оскар як кращі фільми іноземною мовою, і це є унікальною ситуацією за всю історію незалежності.

Наше покоління справді стане свідками ренесансу українського кіно, але й в інших мистецьких сферах ми маємо прориви. У нас прекрасні вистави в національних театрах: і в Національній опері, і в Театрі оперети, і в театрі імені Франка, в харківських, львівських театрах. На прем'єрні покази квитки дістати неможливо, а це свідченням того, що, попри об'єктивні проблеми, пов'язані з війною, держава приділяє дуже значну увагу саме культурній політиці.

Любов БАЗІВ,

Укрінформ

(Надруковано зі скороченнями)

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю
ЧИТАЙТЕ НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ДАТА

Полтавська втіха Миколи Скліфосовського

СЛАВЕТНІ УКРАЇНЦІ. У квітні відзначили річницю з дня народження всесвітньо відомого лікаря з «хохляцькою» душою

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Є на околиці Полтави у селищі Дальні Яківці унікальна місцина. Її природну красу складно передати словами. Уявіть компактне поселення на горі, яка круто обривається у бік звислого, порослого сосною річища Ворскли. Ця зелена стрічка тягнеться на кілометри. Якщо стати над кручою, то розкидані внизу поміж дерев будиночки видаються іграшковими кубиками. А повітря таке, що в голові паморочиться. У цьому чудовому місці, починаючи з 1871-го, тридцять років поспіль щоліта жив і працював один із найвідоміших лікарів XIX століття Микола Васильович Скліфосовський (6.04.1836 — 11.12.1904).

Школа в саду

Вирвавшись із гамірливого Петербурга, Микола Васильович оселявся у Яківцях у маєтку Отрада, що належав його дружині Софії, а до цього — князям Кочубеям. «Тут він був зовсім іншою людиною, — розповідає завідувачка бібліотеки-філії №11 Полтавської централізованої бібліотечної системи Лариса Стороженко. — Відразу по приїзді одягав вишиванку і крилатого солом'яного капелюха. Розмовляв тільки українською і захоплював усю родину говорити українською. Російські колеги так його і називали: «хохляцкая душа». З його приїздом у маєтку вводився суворий розпорядок життя. Садина стояла на високому березі Ворскли, до якої було версти дві. Щодня, у будь-яку погоду, Микола Васильович їздив на бігунках на Ворсклу купатися.

Скліфосовський доводив користь купання власним прикладом протягом усього життя. І пізніше в Петербурзі він купався цілий рік, взимку для нього робили на Неві ополонку.

В особистому житті Микола Васильович пережив багато важких втрат. Перша дружина Єлизавета Георгіївна померла у віці 24 років від тифу. У нього було семеро дітей, проте лише одна донька Ольга дожила до старості. Донька Софія росла калікою, син Борис помер юним від тяжкої хвороби. У підлітковому віці скоїв самогубство син Володимир. Ще один син загинув на війні. Смерть сина Володимира підкосила здоров'я Ми-

коли Скліфосовського, і він уже не повернувся до Росії. Чотири роки, з 1900-го, жив безвиїзно в Яківцях. Після смерті сина маєток уже називається не Отрада, а просто «Яківці».

У пам'ять про померлого сина Бориса за власні кошти будує школу на 45 учнів, де діти навчаються сільського господарства, городництва, садівництва. Ось що Микола Васильович пише з цього приводу в листі доньці Ользі: «Мила моя Ольо! Школа в Яківцях збудована в пам'ять про померлого сина Бориса. Це звичайна для Малоросії дерев'яна будівля, яка розрахована на 45 учнів. Приймають туди дітей — хлопчиків і дівчаток. При цьому я керуюся тим, що грамотна мати, швидше за все, буде вносити у сім'ю ті моральні засади,

садок біля школи. Нехай береже тебе Господь, моя рідна! Вклонися чоловікові, поцілуй діток, люблячий тебе Микола Скліфосовський».

Наслідуючи вчителя

Миколі Васильовичу завжди була до душі середня смуга України, і він захоплювався справами маєтку. Можливо, наслідував приклад свого великого вчителя Пирогова, який вів зразкове господарство у маєтку Вишні Вінницької губернії. Можливо, просто полюбляв землеробську працю. Завдяки видатному хірургові господарство перебувало на винятково високому для тих часів рівні. Землеробство вели за восьмипільною сівозміною,

що тут росло і розквітало, була Миколи Васильовича Скліфосовського.

Перебуваючи на Полтавщині, Микола Скліфосовський брав участь у роботі Полтавського губернського зібрання, його було обрано почесним мировим суддею Полтавського повіту. Він не полишав і медичну практику. Приймав хворих селян, робив складні операції в Полтавській земській клінічній лікарні. Сьогодні це обласна клінічна лікарня імені Скліфосовського. Надзвичайно уважно ставився до діяльності колег, за що товариство лікарів Полтавщини у 1884 році обрало його почесним членом.

У себе вдома, в Яківцях, лікар надавав медичну допомогу селянам навколишніх сіл, лікував дорослих і дітей. Був і хірургом, і

тя родини Скліфосовських не закінчуються смертю хірурга. Настали непрості часи. Перша світова війна, лютнева і жовтнева революції, громадянська війна. Софія Олександрівна з Тамарою жили у своєму маєтку. Звичайно, краще було б виїхати за кордон, але в Софії Олександрівни, яка страждала на цукровий діабет, почався некроз пальців ніг. Вона не наважувалася їхати, а дочка не могла кинути матір.

І в 1919 році вони стали жертвами класової ворожнечі. Точилися запеклі бої між денікінцями та загонами повстанців. Загин Бібіка захопив Яківці. Ошатний маєток привернув увагу — на нього здійснили напад, багато чого зруйнували, вкрали, а дружину та доньку Скліфосовського порубали шаблями, бо в будинку побачили портрет Миколи Васильовича у формі офіцера царської армії. Це їх дуже розлютило. Незважаючи на охоронний лист від Леніна.

Три дні лежали порубані тіла жінок під високим дубом біля входу в маєток, повстанці не дозволяли їх ховати. Три-чотири дні це здавалося легендою громадянської війни, проте на початку 1990-х, коли готували майданчик під будівництво у Полтаві, було знайдено унікальні записи часів громадянської війни відомого в той час у Полтаві лікаря Олександра Несвицького. У них згадані обставини загибелі дружини Скліфосовського і його дочки Тамари.

У державному архіві Полтавської області зберігається фонд Скліфосовського: документи і друковані матеріали, які розповідають про життєвий шлях вченого, його обдарованість і надзвичайно широкий діапазон діяльності. Ці документи (їх подарувала внучка вченого педагог Яковлева. Це дочка Ольги, яка врятувалася — виїхала за кордон зі своїм чоловіком — учнем Скліфосовського, теж лікарем) свідчать про його глибокі зв'язки з Полтавщиною, з містом над Ворсклою, і вони ще чекають своїх справжніх дослідників. Адже ще жива пам'ять вдячних полтавців про цих добрих, щирих і справедливих людей — родину Скліфосовських і її главу, чудового лікаря і людину з великої літери Миколу Васильовича Скліфосовського.

Скліфосовський у родинному колі в Яківцях

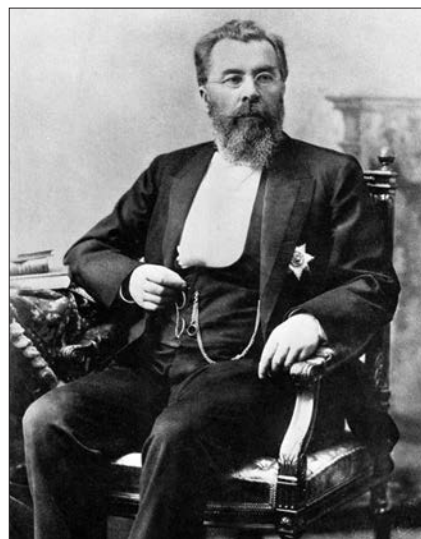

Фото надав автор

які сама вона винесла зі школи. Шкільне приміщення споруджено на вигоні, спільному для селян і моєї садиби. Під школою півдесятини землі, на якій росте сад. У цьому саду діти, якщо є можливість, навчаються сільського господарства, городництва і садівництва. Річ у тім, що в школі займається викладанням учителька, яка здобула освіту в жіночій гімназії. Вона дуже добросовісно веде викладання, і за це її люблять у селі й сусідніх селах та хуторах. Думаю, що добрі чутки про мою школу поширилися завдяки старанному викладанню шкільної вчительки Марії Матвіївни Міщенкою.

У нас у Полтавській губернії мало води. В цьому році я став копати артезіанський колодязь, якщо справа увінчається успіхом, планує забезпечити водою і

запільні ділянки засівали люцерною. Утримували коней, корів, свиней, птицю, був плодовий сад, город, виноградники, пасіка на 15 вуликів, хмільник із дротяною підв'язкою хмелю.

З метою вивчення роботи з догляду за хмелем він навіть їздив до Чехії і, повернувшись, блискуче налагодив справу у себе.

Хоч як це дивно може прозвучати сьогодні, особлива заслуга видатного хірурга полягає в поширенні виноградарства на півночі України. До нього на Полтавщині не вирощували цю теплолюбну рослину. Він же серйозно і успішно займався селекцією. По косогорах і ярах висаджували дуби, берези, сосни, акації, шовковиці. За виняткову красу і доглянутість цей куточок називали полтавською Швейцарією. І величезна заслуга в тому,

терапевтом, і акушером. Безкоштовно давав ліки, виїздив до хворих дітей на хутори. Старожили Яківців розповідали, що коли в селах закінчувалися харчі, вони йшли до Софії Олександрівни — його дружини. Відмов допомогти не було. А одна з дочок Скліфосовського, красуня Тамара, частенько пригощала селянських дітей солодощами.

Жертви класової ворожнечі

Микола Васильович пішов із життя 11 грудня 1904 року, його поховали у Яківцях на церковній площі, біля могили сина Володимира. На могилі вченого встановили мармуровий обеліск, на якому викарбували: «Свєтя другим — стораю сам». Але полтавські сторінки жит-

Звенигородка пам'ятає Юхима Кримського

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ЮВІЛЕЙ. На початку квітня минає 180 років від дня народження Юхима Степановича Кримського — літератора, краєзнавця, педагога і видавця, автора підручників і методичних посібників з географії, арифметики, мови, брошур на етнографічно-побутові теми, краєзнавчих і бібліографічних праць. Він був батьком академіка історика, письменника і перекладача, одного з організаторів Академії наук України Агата-

гела Кримського, життя якого тісно пов'язане з Черкащиною.

Як свідчать історичні джерела, невдовзі після народження Агатангела родина переїхала до Звенигородки на півдні Київської губернії (нині Черкащина), де хлопчик опинився в атмосфері української глибини, яка на все життя стала йому рідною.

Сам Юхим Кримський працював тут у двокласному міському училищі — викладав географію та історію. Вечорами він писав підручники та посібники, ство-

рив азбуку. 1881 року Юхим Кримський відкрив першу в Звенигородці бібліотеку, у фондах якої налічувалося понад 3000 томів.

Значне місце в ній займали твори Котляревського, Гребінки, Квітки Основ'яненка, Шевченка, Костомарова, Куліша. Частина книжок зі своєї бібліотеки подарував місту, яке стало йому рідним, і Агатангел Юхимович. У 1882 році Юхим Кримський заснував у Звенигородці друкарню, оснащену найкращим на той час устаткуванням.

Затятий мисливець, Юхим Кримський в 1885 році видав книжку «Охота на птахів і звірів в Малороссии», в якій, крім опису мисливських пригод, значне місце відведено приметам, переказам, повір'ям, легендам. Популярності у Звенигородці набули публіцистичні брошури накладом 30 примірників і обсягом 35 сторінок. У них Юхим Кримський висміював місцевих хабарників, бюрократів, здирників, шахраїв. Така сатирична діяльність не сподобалася секретареві міської ду-

ми Іордану Ганському, який подав у суд за наклеп. Про перебіг судового процесу писали в Києві, Одесі, Петербурзі та Москві.

У центральній районній бібліотеці міста Звенигородки цими днями відбулася зустріч краєзнавців, письменників, поетів і просто небайдужих людей, присвячена ювілейній річниці із дня народження видатного земляка.

Голова районної ради Володимир Кучер разом із краєзнавцями та літераторами відвідав міське кладовище, де поховано Юхима Степановича.

Такий вигляд має меморіальний знак на могилі Юхима Кримського

Фото з сайту zvenigoda.gov.ua

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

235 РОКІВ ПРИЄДНАННЯ КРИМУ ДО РОСІЇ

Упокорення татар
розоренням

ПАРАЛЕЛІ. Окуповавши Крим під прикриттям відновлення влади легітимного хана Шагін-Гірея, Катерина II 25 грудня 1782 року в листі Потьомкіну відверто написала про свою волю «на привласнення півострова і приєднання до Російської імперії».

14 квітня 1783 року останній кримськотатарський правитель Криму зрікся влади, а 19 квітня вінченосна блудниця підписала секретний маніфест «Про прийняття півострова Кримського, Тамані і всієї Кубанської сторони під Російську державу». Цей документ офіційно оприлюднено лише 9 липня 1783 року, коли у Криму розпочалося насильницьке приведення кримських татар до присяги на вірність імпе-

ратриці. Новим громадянам Росії обіцяли однакові з усіма права та збереження «природної віри, майна, храмів».

Насправді, як відверто сказано в одному з листів Потьомкіна полюбівниці-імператриці, «цей півострів ще буде ліпшим у всьому, якщо ми позбудемося татар».

У підсумку після приєднання Криму до Росії загинули або змушені були емігрувати до Туреччини три чверті всіх кримських татар. Це призвело до перетворення квітучого півострова на випалену сонцем пустелю з провінційними російськими містами на місці стародавніх поселень, вік яких чомусь досі обчислюють від «заснування Катериною II».

75 РОКІВ ТРАГЕДІЇ СЕЛА КРАСНИЙ САД

Перший сполох
міжетнічної різанини

ПОГЛЯД. Мало хто з польських шовіністів заперечує, що у довоєнній Польщі українці зазнавали численних утисків за національною ознакою. Однак стверджують, що давні образи не могли спровокувати кривавого протистояння аж через чотири роки після загибелі Другої Речі Посполитої. Отож, мовляв, у ньому винні бандерівці, через агітацію яких українці «із сокирами і ножами пішли різати своїх сусідів-поляків».

Насправді у 1943 році не лише Волинь, а все Полісся запалало від вогню знищених сіл і спровокованих цим кривавих подій. Радянські історики, розповідаючи про масовий партизанський рух на підконтрольних ворогу територіях, який нібито розпочався з перших днів окупації, лукаво видавали бажане за істину. Улітку 1942 року малинські підпільники, наслуховавшись передач радянського радіо, марно намагалися відшукати партизанів у лісах Житомирщини та змушені були створити власний загін «народних месників».

Лише навесні 1943 року жорстока політика гітлерівських окупантів нарешті довела місцеве населення до озлоблення і спонукала масово вступати до нечисленних загонів радянських партизанів і УПА. І якщо на Чернігівщині 2 березня 1943 року понад 7 тисяч жителів містечка Корюківка знищили німецькі й угорські карателі, то на Волині аналогічні акції були на совісті гітлерівців та поляків.

Саме останні становили більшість серед чиновників цивільної окупаційної адміністрації й у загонах поліції, сформованих з місцевих колабораціоністів. У гебітскомісаріатах, що діяли в Західній Україні, 60—80 працівників були етнічними поляками, частка яких серед місцевого населення не перевищувала 16% навіть із зарахуванням до них українців римо-католицької віри.

Отож цілком закономірно, що коли на Наддніпрянщині вилучення продовольства, відправлення молоді до Німеччини, каральні акції сприймали як насилля, то на Волині

Монумент загиблим у Красному Саду закликає не до помсти і ненависті, а до пам'яті та взаємного прощення

народний гнів великою мірою був спрямований проти одягнених у чужинські мундири поляків та їхніх одноплемінників із цивільних органів німецької окупаційної влади. Ця ненависть не була безпідставною, що засвідчує трагедія села Красний Сад нині Горохівського району Волинської області.

19 квітня 1943 року населений пункт оточили карателі, які, попри німецьку уніформу, розмовляли польською мовою. У перший день передвеликоднього тижня мученицькою смертю загинули 103 особи зі 116. 104-ю жертвою став українець із сусіднього села, який випадково опинився у приреченому на знищення Красному Саду.

У сильніших чоловіків і жінок карателі стріляли, а малих дітей і безпомічних старих кололи багнетами і вилами, розбивали голови ударами прикладів, як учинили з дев'ятимісячним немовлям. Це відбувалося за кілька місяців до подій, які у Польщі називають Волинською різаниною, нібито без жодних причин вчиненою кровожерливими українцями-різунами проти добрих сусідів-поляків.

Однією з випадково вцілілих жителів Красного Саду стала на той час 33-річна українка Надія Новосад, яка із п'ятирічним сином уранці 19 квітня 1943 року пішла у сусіднє село Скірче на фільварок

перебирати картоплю. За нею послали вбивць, але її встиг попередити сусід-католик, який, ризикуючи власним життям, верхи на коні прискакав раніше за карателів. Ось такий штрих до українсько-польських відносин, які аж ніяк не вкладаються в чорно-білу картину звірств одних і абсолютної невинуватості інших.

Про знищений поляками Красний Сад ні словом не згадували за часів СРСР, хоч про спалену поліцією родом з Наддніпрянщини і німецькими карателями 22 березня 1943 року білоруську Хатинь із 149 жителями знав весь незораний СРСР. Так само було забуто трагедію оспіваного Уласом Самчуком Дерманя, де на кутку Залужжя 30 травня 1943 року німці і поляки-поліцаї вбили 75 українців.

На наш гріх і сором, трагічна доля винищених українських сіл досі залишається недослідженою цілиною, що слугує поживним ґрунтом для свідомих перекручувань історії й навіть відвертої брехні. За даними дослідників з Польщі Семашків, у Володарськ-Волинському районі від рук поляків загинули 80 українців. А волинський краєзнавець Ярослав Царук встановив прізвища 1244 загиблих із загальною кількістю жертв тих, хто досі просторікує про безпричинність і неспівмірність реакції українців на їхнє винищення.

75 РОКІВ ПОВСТАННЮ ВАРШАВСЬКОГО ГЕТТО

Врятована честь
народу-мученика

У варшавському гетто професіоналам-карателям майже місяць протистояли фактично беззбройні люди, які могли сподіватися лише на самих себе

ТРАГЕДІЯ. Той, хто звинувачує євреїв у боягузтві й покірності, бо вони, мовляв, без жодного спротиву йшли на розстріли до Бабиного Яру і його численних аналогів та мовчки гинули в таборах смерті, має насамперед подивитися на власний народ. Ідеться не лише про українців, бо в організованих Сталіним і Гітлером Голодоморі і Голокосту чимало спільного. Фактично всі народи підкорених гітлерівцями країн тою чи іншою мірою виявляли цілком зрозуміле бажання врятуватися ціною поступок ворогові — чи то виробництво танків для вермахту чеськими військовими заводами, чи то маріонетковий режим Віші у формально не окупованій частині Франції.

Отож майже півмільйона євреїв Варшави, які опинилися за стінами офіційно створеного 16 жовтня 1940 року гетто, так само винні в цьому, як мільйон варшав'ян інших національностей, змушених мовчки спостерігати за знущаннями гітлерівців із представників юдеїв. Однак цього не скажеш про СРСР, який тоді ще був союзником і другом Третього рейху.

За перші півтора року існування Варшавського гетто, яке займало 4,5% території міста, в ньому від голоду й холоду вимерло 100 тисяч жите-

лів. Із 22 липня 1942 року нацисти почали масово відправляти євреїв у табори смерті, хоч приреченим розповідали, що вони буцїмто їдуть на нові місця поселення.

До квітня 1943 року в гетто залишилось не більш як 60 тисяч жителів, які вже усвідомили, що в них є лише дві можливості: загинути безпорадними жертвами в таборі смерті або полягти в безнадійному бою з ворогом.

Один з учасників повстання заявив про це з усією прямою: «Ми не рятуємо себе. Із нас ніхто не виживе. Ми хочемо врятувати честь народу».

18 січня 1943 року спроба гітлерівців відправити з варшавського гетто в табори смерті 16 тисяч євреїв навшпхнулася на збройний опір. Намагання окупантів «відновити порядок» виявилися безрезультатними, що спонукало нацистів до повномасштабного штурму, який розпочався о третій годині ночі 19 квітня, коли євреї відзначали Пасху.

Запеклий спротив повстанців окупантам вдалося здолати аж 16 травня. Озброєні у кращому разі пістолетами і пляшками із саморобною запальною сумішшю герої майже місяць протистояли понад 3 тисячам карателів, тактика дій яких зводилася до підпалу будинків та розстрілів артилерією. Фактично

відбувалося планомірне знищення будівель гетто, якому його захисники могли протиставити лише суто партизанські методи, завдаючи несподіваних і відчайдушних ударів і пробираючись для диверсій у тил ворога підземними ходами міських комунікацій.

Повстання у варшавському гетто було приречене на поразку. Однак спротив героїв міг бути довшим, а завдані ворогові втрати більшими, якби польське підпілля надало єврейським повстанцям ефективну допомогу хоч зброєю.

Видатний дослідник Голокосту ізраїльський історик Єгуда Бауер згадує наказ підпільної Армії Крайової про знищення в Польщі єврейських партизанських загонів як нібито бандитських, що заради харчів грабують місцеве населення. До речі, так само чинили із євреями, які шукали прихистку в лісах, радянські партизани під командуванням чекіста Медведєва, який виправдовував це вимогами абсолютної секретності дислокації свого загону.

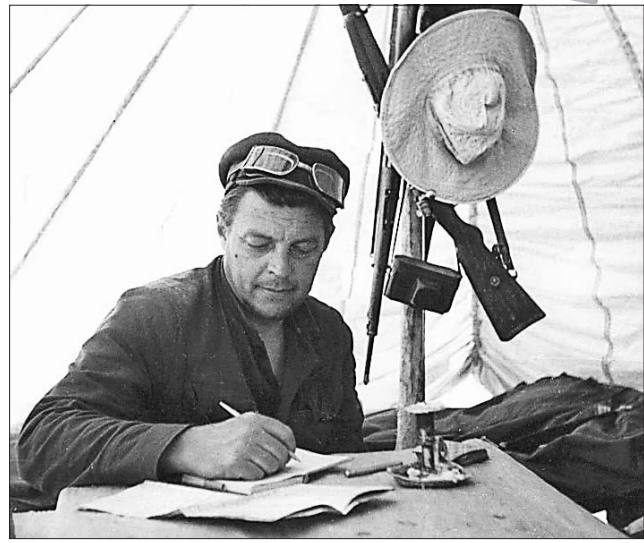
Це малоприємні сторінки історії, але без них не буде ні правди, ні взаємного прощення, ні покаяння, якого чомусь вимагають лише від українців, хоч саме в УПА воювали чимало врятованих від смерті євреїв.

110 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА ЄФРЕМОВА

Повернення часу Бика

ПОСТАТЬ. Видатного геолога, палеонтолога і відомого всьому світові письменника-фантаста Івана Єфремова вважають росіянином. Однак дитинство і юність майбутнього науковця й літератора пройшли в Україні, де він опинився шестирічним і вже підлітком переїхав у Петроград. Саме на нашій землі сформувався світогляд митця, творчість якого унікальна для літератури часів СРСР.

Роман Івана Єфремова «Час бика», де зображено режим олігархату, відразу після виходу було оголошено «антирадянським», він десятиріччями очікував на повернення до читачів

ДОКУМЕНТИ

державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 246 (подається у разі потреби особою, яка має інвалідність);

4) письмова заява, в якій особа повідомляє про те, що до неї не застосовуються заборони, визначені частиною третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», та дає згоду на проходження перевірки та оприлюднення відомостей стосовно неї відповідно до зазначеного Закону;

5) копія (копії) документа (документів) про освіту;

6) посвідчення атестації щодо вільного володіння державною мовою;

7) заповнена особова картка встановленого зразка;

8) декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік (надається у вигляді роздрукованого примірника заповненої декларації на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції);

9) документи приймаються до 18 години 3 травня 2018 року.

5. Місце, час та дата початку проведення конкурсу — м. Київ, вул. Прорізна, 15, 10 година, 15 травня 2018 року.

6. Прізвище, ім'я та по батькові, номер телефону та адреса електронної пошти особи, яка надає додаткову інформацію з питань проведення конкурсу, — Федько Наталія Миколаївна (256-00-01, e-mail: fedko@nads.gov.ua).

Кваліфікаційні вимоги	
1. Освіта	— вища, ступінь вищої освіти — магістр
2. Досвід роботи	— загальний стаж роботи — не менше семи років; — досвід роботи на посадах державної служби категорії «А» чи «Б» або на посадах не нижче керівників структурних підрозділів в органах місцевого самоврядування чи досвід роботи на керівних посадах у сфері державного матеріального резерву — не менше трьох років
3. Володіння державною мовою	— вільне володіння державною мовою
Вимоги до компетентності	
Вимога	Компоненти вимоги
1. Наявність лідерських навичок	— встановлення цілей, пріоритетів та орієнтирів; — стратегічне планування; — вміння працювати з великим обсягом інформації та здатність виконувати одночасно кілька завдань; — ведення ділових переговорів; — досягнення кінцевих результатів
2. Вміння приймати ефективні рішення	— аналіз державної політики; — наявність необхідних знань для ефективного розподілу та використання ресурсів (у тому числі людських, фінансових, матеріальних)
3. Комунікація та взаємодія	— вміння здійснювати ефективну комунікацію та проводити публічні виступи; — співпраця та налагодження партнерської взаємодії; — відкритість
4. Управління змінами	— формування плану змін та покращень; — управління змінами та реакцією на них; — оцінка ефективності змін
5. Управління організацією та персоналом	— організація роботи і контроль; — управління проектами; — управління якісним обслуговуванням; — мотивування; — управління людськими ресурсами
6. Особистісні компетенції	— принциповість, рішучість і вимогливість під час прийняття рішень; — спрямованість на служіння суспільству, захист національних інтересів; — системність; — інноваційність та неупередженість; — самоорганізація та саморозвиток; — вміння працювати в стресових ситуаціях
7. Управління публічними фінансами	— знання основ бюджетного законодавства;
8. Робота з інформацією	— знання системи державного контролю у сфері публічних фінансів
	— знання основ законодавства про інформацію; — вміння працювати в умовах електронного урядування
Професійні знання	
Вимога	Компоненти вимоги
1. Знання законодавства	Знання: — Конституції України; — Закону України «Про державну службу»; — Закону України «Про запобігання корупції»
2. Знання спеціального законодавства, що пов'язане із завданнями та змістом роботи заступника Голови Держрезерву	Знання: — Закону України «Про Кабінет Міністрів України»; — Закону України «Про центральні органи виконавчої влади»; — Закону України «Про державний матеріальний резерв»; — Закону України «Про публічні закупівлі»

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 21 лютого 2018 р. № 119-р	
Київ	

Про погодження передачі нерухомого та індивідуально визначеного майна в м. Очакові у державну власність

Погодитися з пропозицією приватного акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» і Міністерства оборони щодо безоплатної передачі нерухомого та індивідуально визначеного майна дитячого санаторію «Сонячний», розташованого по вул. Будівельників, 2, в м. Очакові Миколаївської області, розміщеного на земельній ділянці загальною площею 2,4118 гектара (кадастровий номер 481030000:03:002:0038), у державну власність з віднесенням його до сфери управління зазначеного Міністерства за переліком згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 21 лютого 2018 р. № 119-р

ПЕРЕЛІК нерухомого та індивідуально визначеного майна в м. Очакові Миколаївської області, що передається у державну власність з віднесенням його до сфери управління Міноборони			
Найменування	Кількість	Площа, кв. метрів/ протяжність, пог. метрів	Залишкова вартість станом на 1 березня 2015 р., гривень
Адміністративний корпус (літер А-1)	1	184,8	47800
Котельня (літер А'-1)	1	105	
Трансформаторна підстанція ТП-19 (літер Б)	1	45,2	9900
Овочесховище (літер В-1)	1	108	28400
Склад (літер Л-1)	1	108	7600
Навчальний корпус (літер З-1)	1	264	
Медичний корпус (літер І-1)	1	214,6	2400
Спальний корпус (літер Е-2)	1	1341,7	233000,3
Сходи до моря	1	5,7	170,24
Ігрова (літер Г-1)	1	36,2	1600
Огорожа території № 20	1	475	4800
Вбиральня (літер К)	1	15	
Пожежний резервуар № 18	1	20	2472,96
Баскетбольний майданчик	1		1544,61
Благоустрій складських приміщень	1		
Мережі водопостачання	1		984,59
Мережі теплопостачання	1		1823,18
Навіс (літер Д, Ж, М, Н)	4		1603,83
Ворота	2		
Резервуар для води № 18	1		

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 28 березня 2018 р. № 231-р	
Київ	

Про затвердження плану заходів щодо реалізації Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року

1. Затвердити план заходів щодо реалізації Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, відповідальним за виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, обласним та Київським міським державним адміністраціям:

забезпечити своєчасне виконання плану заходів;
подавати щороку до 30 січня Міністерству внутрішніх справ інформацію про стан виконання плану заходів для її узагальнення та подання до 20 лютого Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Із планом заходів щодо реалізації стратегії можна ознайомитися на сайті «УК»

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 11 квітня 2018 р. № 236-р	
Київ	

Про розподіл у 2018 році залишку коштів спеціального фонду державного бюджету для підтримки регіональної політики

1. Відповідно до статті 22 Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» розподілити залишок коштів спеціального фонду державного бюджету, що обліковується за Міністерством фінансів у сумі 172 489 тис. гривень, джерелом формування якого є другий варіативний транш коштів секторальної бюджетної підтримки Європейського Союзу, отриманий в рамках Угоди про фінансування Програми підтримки секторальної політики — Підтримка регіональної політики України, Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства за програмою 2751270 «Підтримка регіональної політики України» для здійснення заходів щодо підтримки регіональної політики.

2. Забезпечити:

Міністерству фінансів — внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

Державній казначейській службі — перерахування зазначених у пункті 1 цього розпорядження коштів Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства;

Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства — використання зазначених бюджетних коштів відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки регіональної політики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. № 827 «Деякі питання фінансування програм та проєктів регіонального розвитку» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 92, ст. 3001).

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 11 квітня 2018 р. № 238-р	
Київ	

Про затвердження типових завдань, ключових показників результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади керівників центральних органів виконавчої влади, на 2018 рік

Відповідно до пункту 15 Типового порядку проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2017 р. № 640 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 70, ст. 2124; 2018 р., № 26, ст. 937), затвердити типові завдання, ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади керівників центральних органів виконавчої влади, на 2018 рік, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 11 квітня 2018 р. № 238-р

ТИПОВІ ЗАВДАННЯ,
ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності
державних службовців, які займають посади керівників центральних органів
виконавчої влади, на 2018 рік

1.	Ефективна організація роботи апарату центрального органу виконавчої влади	1) проведено обстеження ІТ-систем центрального органу виконавчої влади, за результатами якого складено план заходів з розвитку ІТ-інфраструктури центрального органу виконавчої влади 2) запроваджено систему внутрішнього електронного документообігу центрального органу виконавчої влади та підключено її до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади 3) підвищено рівень прозорості та підзвітності в управлінні державними фінансами в межах компетенції центрального органу виконавчої влади (впровадження елементів стратегічного та середньострокового бюджетного планування, підвищення рівня управлінської підзвітності та ефективності внутрішнього контролю та аудиту (затверджено план заходів, за результатами виконання підготовлено аналітичну записку відповідному члену Уряду) тощо) 4) проведено внутрішнє обстеження за напрямом оцінки якості надання адміністративних послуг та виконання контрольно-наглядових функцій (за наявності)	жовтень
2.	Забезпечення управління персоналом	1) конкурси на зайняття посад державної служби проведено з дотриманням вимог законодавства 2) запроваджено систему оцінювання результатів службової діяльності державних службовців відповідно до встановленого порядку 3) забезпечено підвищення рівня професійної компетентності щонайменше 25 відсотків державних службовців центрального органу виконавчої влади відповідно до визначених потреб за професійними програмами підвищення кваліфікації, програмами тематичних постійно діючих семінарів, тематичних короткострокових тренінгів	жовтень

Примітка. Міністр, який спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, відповідно до плану діяльності зазначеного органу та з урахуванням повноважень керівника такого органу, визначених Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» та Положенням про такий орган, визначає додаткові два завдання з ключовими показниками, яким повинен відповідати результат виконання завдання та за якими оцінюватимуться результати його службової діяльності (строк, кількість, відсоток, кількість допустимих відхилень, умови, що свідчать про якість, тощо).

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 11 квітня 2018 р. № 239-р	
Київ	

Про затвердження завдань, ключових показників результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2018 рік

1. Відповідно до пункту 15 Типового порядку проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2017 р. № 640 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 70, ст. 2124; 2018 р., № 26, ст. 937), затвердити завдання, ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2018 рік, що додаються.

2. Міністерствам забезпечити:

ознайомлення із завданнями, затвердженими пунктом 1 цього розпорядження, державних секретарів міністерств;

зберігання зазначених завдань у службах управління персоналом.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України

від 11 квітня 2018 р. № 239-р

ЗАВДАННЯ,

ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2018 рік

Порядковий номер	Найменування завдання	Ключові показники результативності, ефективності та якості	Строк виконання
1.	Планування роботи міністерства із забезпечення виконання стратегічних завдань	1) підготовлено та надано на затвердження міністру до 1 травня 2018 р. проєкт плану діяльності міністерства, в якому передбачено відповідні заходи для досягнення цільових показників, визначених у середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року; 2) плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік; 3) плані заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2016—2020 роки; 4) плані заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони	жовтень
2.	Ефективна організація роботи апарату міністерства	1) підготовлено та надано на затвердження міністру пропозиції про внесення змін до структури апарату міністерства відповідно до цільової моделі, визначеної Концепцією оптимізації системи центральних органів виконавчої влади 2) проведено обстеження ІТ-систем міністерства, за результатами якого складено план заходів з розвитку ІТ-інфраструктури міністерства 3) запроваджено систему внутрішнього електронного документообігу міністерства та підключено її до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади	жовтень
3.	Забезпечення управління персоналом	1) конкурси на зайняття посад державної служби проведено з дотриманням вимог законодавства 2) запроваджено систему оцінювання результатів службової діяльності державних службовців відповідно до встановленого порядку 3) забезпечено підвищення рівня професійної компетентності щонайменше 25 відсотків державних службовців міністерства відповідно до визначених потреб за професійними програмами підвищення кваліфікації, програмами тематичних постійно діючих семінарів, тематичних короткострокових тренінгів	жовтень
4.	Забезпечення взаємодії міністерства із громадськістю	1) забезпечено проведення в установленому порядку консультацій з громадськістю у формі публічного громадського обговорення та/або електронних консультацій з громадськістю щодо щонайменше 80 відсотків проєктів нормативно-правових актів, що мають важливе суспільне значення і стосуються прав та обов'язків громадян 2) результати проведених консультацій з громадськістю у формі публічного громадського обговорення та/або електронних консультацій з громадськістю оприлюднено на офіційному веб-сайті міністерства 3) складено до 1 червня 2018 р. перелік заінтересованих сторін, які є об'єктами впливу державної політики у сферах відповідальності міністерства 4) проведено оцінку результативності діяльності апарату міністерства за напрямом «взаємодія з громадськістю», за результатами якої подано аналітичну записку міністру	—

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ	
від 28 лютого 2018 р. № 131-р	
Київ	

Про внесення зміни до розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2013 р. № 722

На часткову зміну абзацу другого розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2013 р. № 722 «Про підписання Угоди між Урядом України та Урядом Демократичної Соціалістичної Республіки Шрі-Ланка про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал» — із зміною, внесеною розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 1050, уповноважити Міністра фінансів Данилюка Олександра Олександровича підписати Угоду між Урядом України та Урядом Демократичної Соціалістичної Республіки Шрі-Ланка про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ОГОЛОШЕННЯ

СУДОВА ПОВІСТКА про виклик до суду в кримінальному провадженні Южноукраїнський міський суд Миколаївської області викликає в судові засідання 24.04.2018 р. на 10.00 год. та 25.04.2018 р. на 10.00 год. обвинуваченого Тофана Сергія Сергійовича, 13.07.1983 року народження, зареєстрованого за адресою: с. Воеводське Арбузинського району Миколаївської області, вул. Набережна, буд. 103, який мешкав за адресою: м. Южноукраїнськ Миколаївської області, вул. Дружби народів, 6/18, для участі у розгляді кримінального провадження № 486/939/16-к по обвинуваченню Тофана Сергія Сергійовича у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 191, ч. 1 ст. 209, ч. 3 ст. 358, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 ККУ. Розгляд даного кримінального провадження відбудеться в приміщенні Южноукраїнського міського суду за адресою: вул. Дружби народів, 3-«А», головуючим суддею Савіним О. І. Вам необхідно з'явитися на вказані дату та час для участі у розгляді даної справи. Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення до суду. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик. Наслідки неприбуття за викликом суду: Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Кашпуренка Ігоря Павловича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 426/1535/17-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Кашпуренка Ігоря Павловича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 25 квітня 2018 року о 10.00 годині. Суддя О. М. Попова	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Кравцова Олександра Володимировича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 426/343/16-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Кравцова Олександра Володимировича за ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України на 24 квітня 2018 року о 12.30 годині. Суддя О. М. Попова	Корольовський районний суд м. Житомира викликає Солодуна Дениса Сергійовича як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/10034/17 по обвинуваченню у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, під головуванням судді Покатілова О. Б. у підготовчє судові засідання, що відбудеться 27 квітня 2018 року о 10.20 год. у приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал № 9 (каб. 300). Явка обвинуваченого в судові засідання обов'язкова.
	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Пушкарську Марину Ігорівну як обвинувачену в судові засідання по кримінальній справі № 426/9012/17-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Пушкарської Марини Ігорівни за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 25 квітня 2018 року о 10.30 годині. Суддя О. М. Попова	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Матяша Сергія Анатолійовича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 426/11766/17 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Матяша Сергія Анатолійовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 24 квітня 2018 року о 12.00 годині. Суддя О. М. Попова	Шевченківський районний суд м. Києва викликає Кубалова Казбека Таймуразовича, 30.06.1964 року народження, як обвинуваченого в судові засідання по кримінальному провадженню №420 160 10000000272, внесеному до ЄРДР 09.12.2016 року за обвинуваченням Кубалова Казбека Таймуразовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке призначено на 08 год. 30 хв. 27 квітня 2018 року. Здійснювати спеціальне судові провадження стосовно обвинуваченого Кубалова Казбека Таймуразовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України. Суддя О. В. Мелешак
	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Михайлова Олега Віталійовича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 426/7654/17 за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Михайлова Олега Віталійовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 24 квітня 2018 року о 12.45 годині. Суддя О. М. Попова	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Колодія Анатолія Миколайовича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 334/8961/16-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Колодія Анатолія Миколайовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України на 23 квітня 2018 року о 14.15 годині. Суддя О. М. Попова	Токмацький районний суд Запорізької області викликає обвинуваченого Киз'ярова Михайла Олександровича в судові засідання у кримінальному провадженні за ч. 1 ст. 258-3 КК України, яке відбудеться 23.04.2018 року о 09 годині в залі судового засідання Токмацького районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Токмак, вул. Володимирська, 28. У разі неявки обвинуваченого Киз'ярова М. О. кримінальне провадження буде здійснюватися за його відсутності. Суддя Курдюков В. М.
	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Бородіна Сергія Олександровича як обвинуваченого в судові засідання по кримінальній справі № 426/14/16-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні стосовно Бородіна Сергія Олександровича за ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3 КК України на 24 квітня 2018 року о 12.15 годині. Суддя О. М. Попова	Корольовський районний суд м. Житомира викликає Бардашевського Віктора Володимировича та Бардашевського Олега Вікторовича як обвинувачених у кримінальному провадженні № 296/12587/15-к по обвинуваченню у вчиненні кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, під головуванням судді Покатілова О. Б. у підготовчє судові засідання, що відбудеться 26 квітня 2018 року о 12.30 год. у приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал № 9 (каб. 300). Явка обвинувачених у судові засідання обов'язкова.	Ленінський районний суд м. Миколаєва у спеціальному судовому провадженні відповідно до вимог ч. 3 ст. 323 КПК України викликає в судові засідання Ніконова Дмитра Вікторовича, обвинуваченого у вчиненні злочинів, передбачених ст. 340, ч. 2 ст. 110, ст. 293, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 109 КК України, Шеслер Ларису Віленівну, обвинувачену у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, Павлову Ганну Володимирівну, обвинувачену у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110, ст. 293 КК України, яке відбудеться 03.05.2018 року о 13.00 годині за адресою: м. Миколаїв, вул. Космонавтів, 81, каб. № 315. Суддя Д. В. Захарченко
Центральним районним судом м. Миколаїв у складі головуючого судді Мамасової О. В., суддів Гуденко О. А. та Чулуп О. С. здійснюється спеціальне судові провадження № 325/371/17 щодо обвинувального акта, складеного за результатами спеціального досудового розслідування обставин кримінального провадження № 2201515000000007, за обвинуваченням Калініна Олексія Олександровича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. У судові засідання, яке відбудеться в приміщенні Центрального районного суду м. Миколаєва за адресою: м. Миколаїв, вул. Декабристів, 41/12, каб. 6 (засоби зв'язку 0512-53-31-06, електронна адреса: inbox@ct.mk.court.gov.ua) о 14 год. 30 хв. 27 квітня 2018 року, викликається обвинувачений Калінін Олексій Олександрович, 28 серпня 1984 року народження, громадянин України, останнє відоме місце проживання в Україні: м. Миколаїв, вул. Володарського, 2, кв. 27. Явка обвинуваченого обов'язкова. У разі наявності поважних причин, через які обвинувачений не може з'явитися в судові засідання, він зобов'язаний заздалегідь повідомити суд про неможливість з'явлення та про поважні причини неявки.	Повістка про виклик до суду у кримінальному провадженні Апеляційний суд міста Києва викликає обвинуваченого Балахонова Бориса Лук'яновича, 10 квітня 1950 року народження (останнє відоме місце проживання: м. Сімферополь, вул. Павленка, 2), для участі в апеляційному розгляді кримінального провадження №42016000000002725 за обвинуваченням Балахонова Бориса Лук'яновича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, за апеляційною скаргою прокурора відділу Генеральної прокуратури України Тесленка А. Ю. на ухвалу Деснянського районного суду м. Києва від 25 жовтня 2017 року стосовно Балахонова Б. Л., у судові засідання, яке відбудеться 26 квітня 2018 року о 14 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Солом'янська, 2-а (тел. 284-15-77). Головуючий суддя Мельник В. В. Наслідки неприбуття за викликом суду обвинуваченого передбачені ст.ст. 139, 323 КПК України, поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені ст. 138 КПК України.	Печатку ТОВ «СІДЕА» № 6 «для документів» вважати недійсною з 07.03.2018 р. 	Шевченківський районний суд м. Києва викликає Бондарева Романа Володимировича, 26.09.1975 р.н., як обвинуваченого в підготовчє судові засідання по кримінальному провадженню № 42016000000002809, внесеному до ЄРДР 12.10.2016 року, відносно Бондарева Романа Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке призначено на 09 год. 00 хв. 26 квітня 2018 року. Суддя В. В. Бугіль
Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Потопальського Сергія Степановича, 28.02.1978 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Невського/Річна, 29/11), у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судові засідання, яке відбудеться 27 квітня 2018 року о 10 год. 00 хв. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. Підготовчє судові засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, каб. 15, під головуванням судді Колегасової С. В. У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.	Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Кулінську Наталю Володимирівну, 20.05.1970 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Феодосія, вул. Свердлова, буд. 1), у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судові засідання, яке відбудеться о 10 год. 30 хв. 27 квітня 2018 року. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. Підготовчє судові засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, каб. 15, під головуванням судді Колегасової С. В. У разі неявки обвинуваченої до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.	Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Богатиренка Сергія Васильовича, 07.10.1978 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Севастополь, просп. Перемоги, 49, кв. 22), у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судові засідання, яке відбудеться об 11 год. 00 хв. 27 квітня 2018 року. Явка до суду обов'язкова! При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. Підготовчє судові засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, каб. 15, під головуванням судді Колегасової С. В. У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.	Дніпровський районний суд міста Києва викликає Кличкінова Володимира Миколайовича як обвинуваченого на 09 год. 00 хв. 23 квітня 2018 року в справі за обвинуваченням Кличкінова Володимира Миколайовича, 24.08.1964 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 1183-VII від 08.04.2014 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України») за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 40. У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження. Суддя Бірса О. В.
Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Дегтярьову Вікторію Юріівну, 17.09.1973 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, Красногвардійський р-н, смт Красногвардійське, вул. 50 років Жовтня, 9), у підготовчє судові засідання в кримінальному провадженні №42016000000002686 за ст. 111 ч. 1 КК України, яке відбудеться 26 квітня 2018 року о 10.00 годині в приміщенні Деснянського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, зал судових засідань №2, під головуванням судді Бронувицької О. В. У разі неявки обвинуваченої до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.	Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Фікса Єфима Зіс'євича, 27.11.1946 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Мате Залки, 7-Д/48), у підготовчє судові засідання в кримінальному провадженні №42016000000000196 за ст. 111 ч. 1 КК України, яке відбудеться 27 квітня 2018 року о 10.00 годині в приміщенні Деснянського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, зал судових засідань №2, під головуванням судді Бронувицької О. В. У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.	Втрачене свідоцтво про право плавання під Державним прапором України по судну «ВРР GTI SE 155» №YDV33555C212, реєстраційний номер «ua 3360 KV», що належить Четверні Олександру Сергійовичу, вважати недійсним.	Втрачений судовий білет по судну «Sava 500», реєстраційний номер «ДАП-0978-К», що належить Сердиченку Петру Володимировичу, вважати недійсним.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Сакури ваблять до Ужгорода

ВЕСНА ІДЕ. На Закарпатті туристичний сезон розпочинається цікавими заходами

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Цього тижня вулиці Ужгорода почали наповнюватися ніжно-рожевим цвітом — одна за одною розквітають сакури. Через холодну весну японські вишні, а це родзинка обласного центру Закарпаття, розпускають ніжні квіти трохи пізніше, ніж зазвичай. Однак протягом святкових вихідних, коли температура повітря вдень сягала понад двадцять градусів, ці дерева надолужили своє, ввійшовши у звичний «робочий графік».

Першими вкриваються рясним цвітом старі дерева. Проте незабаром радуватимуть рожевими суцвіттями і молоді, а також висаджені торік деревця, подаровані місту Посольством Японії в Україні.

В Ужгороді росте кілька тисяч сакур, і їх кількість постійно збільшується; торік і нинішньої весни висадили понад 170 деревця японської вишні, висаджують їх і далі. Загалом за попередні два роки в місті над Ужем висадили дерев більше, ніж за останні два десятиріччя.

Під час цвітіння цих казкових дерев в обласному центрі Закарпаття пройде

Першими розквітли старі дерева на вулиці Собранецькій

традиційний фестиваль «Сакура Фест». Він розпочнеться 18 квітня і триватиме до 6 травня. В Ужгород з'їдуться туристи з багатьох куточків нашої країни та з-за кордону. Для них підготовлено транспортний подару-

нок — додаткові потяги з Києва, які Укрзалізниця призначила на час травневих свят. З проханням додати ще один потяг до обласного центру Закарпаття на 20-ті числа квітня звернувся голова облдержадміністрації Геннадій Москаль. Відомо, що майже всі місця в готелях і хостелах на наступні 2 тижні заброньовано.

У межах цьогоорічного «Сакура фесту» вперше проведуть «Дні нового національного кіно». Вдруге відбудуться фестивали

камерних вистав «Під цвітом сакури» і свято рожевого вина. Вшосте радуватиме глядачів міжнародний фестиваль «Музика без кордонів», увосьме — сучасної духовної музики. На ужгородців чекають фестивалі вогню й шоу-програм, правильного відпочинку для всієї родини. Пройдуть традиційні міжнародні танцювальні змагання зі спортивного танцю Uzhgorod open та хіп-хопу, численні й різноманітні спортивні змагання, ігри КВК, «Лабораторія творчості» та багато інших заходів.

Львівщина вшанувала пам'ять Василя Пачовського

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

СЛАВЕТНІ. «Вдивімося в себе, побачмо себе, спізнаймо своє «я», високе з природи, перебудуймо себе, перекуймо себе, перекуймо сльозаву тугу на кричеву енергію — а тоді до нас стосується будуть і прийдуть до нас учитись, бо в нашій душі є велике творче джерело духа, за яке ми повинні й можемо бути горді!» — ці слова Ва-

силь Пачовський сказав ще сто років тому. Вслухаймося в них, зважмо на їхній зміст, бо вони й про день теперішній. Василь Пачовський жив Україною, творив для неї. Народився він 140 років тому в Жуличах біля Золочева (зараз — Львівська область) у родині священика. Але йому судилося стати відомим українським письменником, історіософом, мислителем, доктором філософії. Автор численних поезій, драматичних

творів, історичних та історіософських праць. Був одним з організаторів гуртка українсько-галицьких поетів «Молода муза», які наслідували західноєвропейський модерністський напрям у літературі. Йому належить і перший переклад сучасною українською літературною мовою «Повісті временних літ» (1938 р.). Викладав у гімназіях Ужгорода, Берегового, Перемішля, Львова, а також у Львівському університеті.

Свій земний шлях великий українець завершив весняної пори 1942 року у Львові. Його пам'ять нинішнього квітня вшанували на Львівщині. На захід з нагоди 140-річчя від дня народження Василя Пачовського зібралися представники влади, духовенства, громадськості та учнівська молодь. Вони поклали квіти та запалили лампадки на його могилі на Личаківському кладовищі.

Занедбаний ліс перетворюють на рекреаційну зону

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

РОЗВИТОК. Коломацька сільрада, що в Полтавському районі, розпочала важливий для місцевих жителів проект — оновлення 17-гектарного дендропарку, який було закладено ще 1966 року головою колгоспу Феодосієм Цибульком. Цей парк — пам'ятка

садово-паркового мистецтва. У ньому ростуть понад 80 видів рослин із різних куточків світу, парк славиться горіховими, акацієвими та березовими гаями. Раніше тут були й маленькі скульптури тварин, які з часом зруйнувалися.

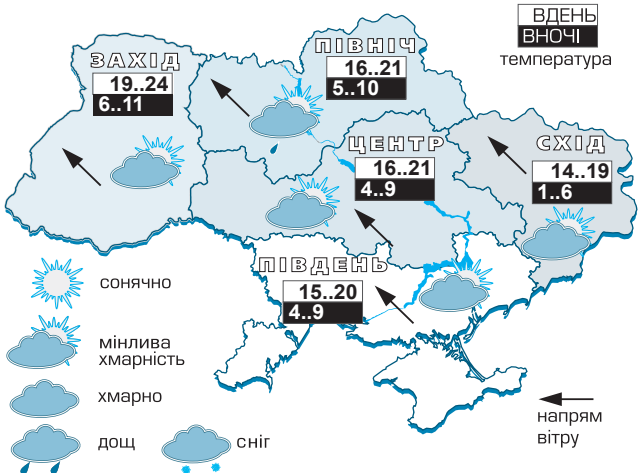
Нині сільська рада твердо вирішила відновити дендропарк і створити там рекреаційну зону. Про це повідомив

Коломацький сільський голова Євген Почечун. За його словами, в парку вже оновили доріжки, висадили й облаштували нові клумби. До літа встановлять сцену для проведення заходів. Після того, як 29 квітня Коломацька сільрада об'єднається із Василівською, в парку імені Цибулька збиратимуться люди на масові гуляння з усієї новостворе-

ної ОТГ. До 9 травня реконструюють і розташований біля парку пам'ятник загиблим у Другій світовій війні. Він матиме вигляд пластини з малюнком батальних сцен. Також відновлять список імен загиблих.

У найближчих планах сільради також встановити у парку погруддя Феодосію Цибульку.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 15 КВІТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+5 +10	+16 +21	Черкаська	+4 +9	+16 +21
Житомирська	+5 +10	+14 +19	Кіровоградська	+4 +9	+16 +21
Чернігівська	+1 +6	+16 +21	Полтавська	+2 +7	+15 +20
Сумська	+1 +6	+14 +19	Дніпропетровська	+2 +7	+15 +20
Закарпатська	+6 +11	+20 +25	Одеська	+4 +9	+15 +20
Рівненська	+6 +11	+19 +24	Миколаївська	+4 +9	+15 +20
Львівська	+6 +11	+19 +24	Херсонська	+4 +9	+15 +20
Івано-Франківська	+6 +11	+19 +24	Запорізька	+2 +7	+15 +20
Волинська	+6 +11	+19 +24	Харківська	+1 +6	+14 +19
Хмельницька	+6 +11	+19 +24	Донецька	+1 +6	+14 +19
Чернівецька	+6 +11	+19 +24	Луганська	+1 +6	+14 +19
Тернопільська	+6 +11	+19 +24	Крим	+5 +10	+14 +19
Вінницька	+4 +9	+16 +21	Київ	+8 +10	+18 +20

Укргідрометцентр

У черкаському музеї є писанка, якій 900 років

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ЗНАХІДКА. Керамічний писанці, представлений в експозиції Черкаського міського археологічного музею, — майже 900 років. Це найдавніша і єдина в музеях області писанка такого типу з Черкащини. Пам'ятку давньоруського періоду знайшли на Корсунщині, до археологів вона потрапила 2010 року.

Як розповів директор музею археолог Михайло Сиволап, давньоруську писанку XII—XIII століть знайшли на городі в селі Сахнівка Корсунь-Шевченківського району, метрів за 200 від підніжжя городища Дівич-гора, яке, як вважають, було феодальним замком одного з київських князів. Писанку виготовлено з кераміки, вкрито поливою, оздоблено орнаментом, характерним для таких виробів. Усередині — шматочок глини, який торохкотить. Цей тип пам'яток добре відомий археологам. До речі, в інших музеях Черкащини таких писанок немає, хіба що кілька фрагментів.

У давньоруські часи подібні писанки створювали майстри-ремісники. Орнаменти на них дуже древні, але «суміщення» їх із великоднім яйцем, зауважив археолог, тоді лише починалося. Остаточно цей процес завершився в середні віки, коли язичницькі за походженням малюнки перекочували на християнську писанку. Спочатку в християнстві були просто фарбовані великодні яйця. На цій писанці бачимо зовсім не такий орнамент, до якого звикли, але це реальність того часу.

Керамічні писанки, як свідчить історія, зникли після навали ординців у XIII столітті — вочевидь, через те, що багато ремісників загинуло під час татаро-монгольської навали. Нашестя було страшною бідою, і втрати наших земель величезні. Ту кількість населення, яка жила тут до Батия, Україна відновила тільки через 400 років.

Писанка, якій дев'ять століть, має дещо незвичний вигляд...

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 61 356
Загальний тираж за квітень 324 482

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua